

Warszawa, 10 maja 2024 roku

Sprawa: ponowne rozpatrzenie sprawy o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców
Znak sprawy:
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Sp. z o.o.
z siedzibą w

zastępowana przez:

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w związku z art. 34 ust. 5 i 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) oraz art. 29 ust. 1, ust. 4-6 i ust. 9 w związku z art. 6 ust. 3 i ust. 5-7 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 227), po rozpatrzeniu wniosku z 23 kwietnia 2019 r. z siedzibą (dalej również jako: „Wnioskodawca” lub „Spółka”) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem przez Ministra Finansów decyzji z 2 kwietnia 2019 r. uwzględniając wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 11 marca 2020 r. sygn. akt i wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 października 2023 r. sygn. akt

Minister Finansów:

- 1) uchyla decyzję Ministra Finansów z 2 kwietnia 2019 r. w części uznającej:**
- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące zobowiązania Wnioskodawcy do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zakładów wzajemnych za **nieprawidłowe**,

- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych **za nieprawidłowe,**
- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 9 **za nieprawidłowe;**

2) uznaje:

- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące zobowiązania Wnioskodawcy do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zakładów wzajemnych **za prawidłowe,**
- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych **za prawidłowe,**
- stanowisko Wnioskodawcy dotyczące spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 9 **za prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Pismem z 4 marca 2019 r. Spółka zwróciła się do Ministra Finansów z wnioskiem o wydanie, na podstawie art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców, interpretacji indywidualnej dotyczącej stosowania przepisów: art. 6 ust. 3 i art. 68 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 29 ust. 5, art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6, art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 7, art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 8 oraz art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 9 ustawy o grach hazardowych.

W kapitale Spółki całość udziałów posiada [redacted] z siedzibą [redacted] prowadząca działalność w zakresie doradztwa w dziedzinie technologii informacyjnych (*Information technology consultancy activities*). [redacted] została [redacted] zakupiona przez [redacted] z siedzibą [redacted] prowadzącą działalność związaną z grami hazardowymi i zakładami (*Gambling and Betting activities*). Wnioskodawca pozostaje w grupie kapitałowej należącej do [redacted]. Obie wyżej wymienione spółki [redacted] stanowią spółki dominujące w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18).

Działalność operacyjna Wnioskodawcy oraz [redacted] polega na tworzeniu zaawansowanych systemów technologicznych przeznaczonych dla ww. grupy kapitałowej, a także na obsłudze bieżących potrzeb IT wraz z zabezpieczeniem systemów informatycznych całej grupy. Wnioskodawca nie podejmuje czynności poza wymienionymi we wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego, ani żadnych działań faktycznych związanych z prowadzeniem działalności w zakresie gier hazardowych, zarówno na terytorium Polski, jak i poza nim. Wnioskodawca nie prowadzi ani nie posiada urządzeń umożliwiających uczestniczenie w grach hazardowych lub ich prowadzenie. Spółki z grupy kapitałowej [redacted] zarządzające gry hazardowe, w tym zakłady wzajemne

(bukmacherskie) w innych państwach, nie organizują i nie umożliwiają wzięcia w nich udziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
z siedzibą _____ (spółka zależna _____) prowadzi serwis bukmacherski przez sieć Internet, niedostępny na obszarze Polski. Strona internetowa prowadzona przez _____, oferująca możliwość udziału w grach hazardowych, posiada blokadę dla państw, w których taka działalność bez zezwolenia jest nielegalna.

Wnioskodawca planuje zainstalować, wyłącznie w celu informacyjnym (bez nawiązania graficznego do jakichkolwiek gier hazardowych), oznaczenie _____ na fasadzie budynku zlokalizowanego _____ w _____, którym znajduje się jego siedziba, według projektu stanowiącego załącznik do wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej. Dodatek na oznaczeniu podkreśla funkcję jaką ma pełnić, ograniczającą się tylko do wskazania przynależności do grupy kapitałowej.

W związku z planowanym przedsięwzięciem Wnioskodawca powziął wątpliwości, które sformułował w następujących pytaniach:

- czy zobowiązany jest do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przyjmowania zakładów wzajemnych (art. 6 ust. 3 ustawy o grach hazardowych) oraz poniesienia opłaty za zezwolenie (art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy o grach hazardowych), aby zgodnie z art. 29 ust. 5 ww. ustawy zamontować oznaczenie na fasadzie budynku będącego jego siedzibą, według projektu stanowiącego załącznik do wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, pomimo tego, że nie prowadzi on na terytorium RP (ani poza nim) działalności w zakresie przyjmowania zakładów wzajemnych, ani żadnej innej działalności regulowanej przez przepisy ustawy o grach hazardowych (tj. działalności w zakresie urządzania gier hazardowych). Natomiast spółka powiązana _____ ani żadna inna spółka należąca do grupy nie prowadzą wyżej opisanej działalności na terytorium RP;
- czy powyższe oznaczenie spełnia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych, co wiązałoby się dla niego z ograniczeniem swobody do prawa posługiwania się firmą, jak również ograniczeniem swobody do używania oznaczeń grupy kapitałowej, do której przedsiębiorca należy;
- czy powyższe oznaczenie spełnia przesłanki zakazanej promocji gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 7 ustawy o grach hazardowych, co wiązałoby się dla niego z ograniczeniem swobody do prawa posługiwania się firmą, jak również ograniczeniem swobody do używania oznaczeń grupy kapitałowej, do której przedsiębiorca należy;
- czy powyższe oznaczenie spełnia przesłanki zakazanej reklamy i promocji gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 8 ustawy o grach hazardowych, co wiązałoby się dla niego z ograniczeniem swobody do prawa posługiwania się firmą, jak również ograniczeniem swobody do używania oznaczeń grupy kapitałowej, do której przedsiębiorca należy;

- czy powyższe oznaczenie spełnia przesłanki zakazanej reklamy i promocji gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 9 ustawy o grach hazardowych, co wiązałoby się dla niego z ograniczeniem swobody do prawa posługiwania się firmą, jak również ograniczeniem swobody do używania oznaczeń grupy kapitałowej, do której przedsiębiorca należy.

Wnioskodawca stanął na stanowisku, że będąc spółką zajmującą się wyłącznie oprogramowaniem, zarządzaniem systemami informatycznymi i działalnością portali internetowych, przynależącą do grupy kapitałowej prowadzącej działalność w zakresie zakładów wzajemnych poza granicami Polski, nie jest podmiotem, którego w związku z zamontowaniem oznaczenia określonego we wniosku dotyczy:

- obowiązek ubiegania się o zezwolenie na prowadzenie punktu przyjmowania zakładów wzajemnych oraz poniesienia z tego tytułu opłaty,
- ograniczenie nałożone przepisami ustawy o grach hazardowych do posługiwania się firmą wnioskodawcy oraz firmą spółki dominującej, tj. art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6-9 tej ustawy.

Decyzją Ministra Finansów z 2 kwietnia 2019 r. stanowisko
Wnioskodawcy uznane zostało w części za prawidłowe (tj. w zakresie pytań nr 3 i 4), a w części za nieprawidłowe (tj. w zakresie pytań nr 1,2,5).

Pismem z 23 kwietnia 2019 r. Spółka wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy, zaskarżając wydaną decyzję w zakresie, w jakim organ nie podzielił jej oceny.
Decyzją z 24 maja 2019 r. r. Minister Finansów utrzymał w mocy decyzję organu działającego w pierwszej instancji.

Pismem z 3 lipca 2019 r. Spółka wniosła skargę na decyzję Ministra Finansów z 24 maja 2019 r. utrzymującą w mocy decyzję Ministra Finansów
z 2 kwietnia 2019 r.

Wyrokiem z 11 marca 2020 r. sygn. Wojewódzki Sąd
Administracyjny uważając uwzględnił skargę Spółki i uchylił zaskarżoną decyzję Organu. Sąd zauważył m.in., że celem regulacji ustawy o grach hazardowych jest ograniczenie szkodliwego społecznie zjawiska hazardu, na co wskazuje choćby ściśle reglamentowanie działalności gospodarczej w zakresie gier hazardowych, czy też opodatkowanie gier szczególnym podatkiem od gier. Ze względu na szczególny charakter działalności dotyczącej gier hazardowych, zasada swobody i równości gospodarczej podlega w tej dziedzinie ograniczeniom, wynikającym z ustawy regulującej prowadzenie gier hazardowych, jako ustawy szczególnej do ustawy o działalności gospodarczej (por. wyrok NSA z 19 września 1990 r., II SA/Wa 460/90, Mon. Praw. 1993, nr 3, s. 88). Zdaniem Sądu, ustawa o grach hazardowych dotyczy wszelkich podmiotów urządzających i prowadzących gry hazardowe na terenie Polski. W tym również podmiotów, o których mowa w art. 15f tej ustawy, tj. przedsiębiorców posiadających domeny internetowe wykorzystywane do urządzania gier hazardowych bez koncesji, zezwolenia lub

dokonania zgłoszenia wymaganego przez ustawę, kierowanych do usługobiorców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W ocenie Sądu, jeżeli żaden z podmiotów z grupy nie urzęduje i nie prowadzi gier hazardowych na terytorium kraju, to trudno uznać, że interpretacja prawa dokonana przez Ministra Finansów doprowadzi do zamierzonych przez prawodawcę celów związanych z regulacją hazardu w Polsce, w tym z ochroną społeczeństwa przed ewentualnymi negatywnymi efektami ubocznymi gier hazardowych. WSA wskazał również m.in., że planowane oznaczenie nie zawiera niczego innego poza firmą strony skarżącej oraz firmą spółki dominującej (ujętych w określone formy graficzne), oznaczenie to nie zawiera elementu zachęty, promowania przyjmowania zakładów wzajemnych, informacji o miejscu ich urzędowania.

Zdaniem Sądu, wykładnia systemowa ustawy o grach hazardowych nakazuje uznać, że jeśli mowa o nazwie, firmie, oznaczeniu lub symbolu graficznym podmiotu prowadzącego działalność w zakresie zakładów wzajemnych, o którym mowa w art. 29 ust. 6 i 9 ustawy o grach hazardowych, to chodzi o podmiot urządzający i prowadzący gry hazardowe na terytorium Polski. Przepisy ograniczające takie wolności, jak swoboda działalności gospodarczej oraz związane z nią prawo do posługiwania się firmą oraz znakami graficznymi z nią związanymi, muszą bowiem służyć ochronie interesu publicznego, a takim interesem jest ochrona społeczeństwa przed ujemnymi skutkami gier hazardowych.

Pismem z 15 czerwca 2020 r. Minister Finansów wniósł do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę kasacyjną od ww. wyroku WSA zaskarżając go w całości. Wyrokiem z 17 października 2023 r. sygn. akt NSA oddalił wskazaną skargę kasacyjną.

W ocenie NSA zasadniczym przedmiotem sporu jest odpowiedź na pytanie, czy i w jakim zakresie dopuszczalna jest interpretacja, zgodnie z którą podmiot posiadający siedzibę zagraniczną poza terytorium RP i terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, prowadzący poza tymi obszarami działalność w zakresie gier hazardowych (zakładów wzajemnych) lub urządzający zakłady wzajemne przez sieć Internet (bez naruszania obowiązków określonych w art. 15d i 15f ustawy o grach hazardowych), może być uznany za „podmiot prowadzący działalność” w zakresie zakładów wzajemnych w rozumieniu art. 29 ust. 6 tej ustawy.

Zdaniem NSA z treści art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych jednoznacznie wynika, że objęta zakazem wyrażonym w art. 29 ust. 1 tej ustawy reklama gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, gier na automatach oraz zakładów wzajemnych (z zastrzeżeniem art. 29b rzeczonyj ustawy) ma znaczenie przedmiotowo-podmiotowe lub podmiotowo-przedmiotowe, to znaczy jest zrelatywizowana do publicznego rozpowszechniania: a) oznaczeń związanych z określonymi kategoriami gier hazardowych, informacji o miejscach urzędowania lub

możliwościach uczestnictwa w tego rodzaju grach, które zawsze są prowadzone przez określone podmioty (ujęcie przedmiotowo-podmiotowe), albo b) nazw i symboli graficznych podmiotów prowadzących działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach (ujęcie podmiotowo-przedmiotowe). NSA zauważył, że zakaz, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o grach hazardowych ma szerszy zakres podmiotowy, gdyż jest adresowany do osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, które zlecają lub prowadzą czynności, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2 tej ustawy, umieszczają reklamę lub informację albo czerpią korzyści z takich czynności (art. 29 ust. 4 powołanej ustawy), jednak zabronione czynności lub zachowania związane z reklamą gier hazardowych muszą odnosić się do wyznaczonego przez ustawodawcę zakresu przedmiotowego tego rodzaju reklamy.

NSA stwierdził, że wnioski wykładnicze zaprezentowane w zaskarżonym wyroku oraz powiązana z nimi negatywna ocena legalności decyzji interpretacyjnej Organu są prawidłowe co do rezultatu, natomiast uzupełnienia wymaga zaprezentowana przez Sąd Wojewódzki argumentacja prawna. NSA wskazał, że przepisy art. 29 ust. 1 oraz art. 29 ust. 5-9 ustawy o grach hazardowych, mogą mieć zastosowanie jedynie do tych – prowadzących działalność w zakresie zakładów wzajemnych – podmiotów, które podlegają prawu polskiemu. W ocenie NSA stosowność powyższych przepisów w odniesieniu do podmiotów mających siedzibę zagranicą poza terytorium RP i terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) oraz prowadzących poza tymi obszarami działalność w zakresie zakładów wzajemnych lub urządzających tego rodzaju zakłady przez sieć Internet, o ile zakłady te nie są dostępne dla znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej użytkowników sieci Internet, jest wyłączona z uwagi na ograniczenia obowiązywania prawa polskiego i unijnego względem tego rodzaju podmiotów (por. na tle prawa unijnego – np. wyrok TS z 8 września 2009 r., C-42/07, Liga Portuguesa de Futebol Profissional, ECLI: EU:C:2009:519; wyrok TS z 3 czerwca 2020 r., C-258/08, Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, ECLI:EU:C:2010:308).

NSA uznał, że skoro – jak wynika ze stanu faktycznego spornej sprawy interpretacyjnej – pozostające w grupie kapitałowej z Wnioskodawcą spółki prawa nie mają siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego UE lub państwa członkowskiego EFTA – strony umowy o EOG, jak również oferowane przez nie w sieci Internet serwisy zakładów wzajemnych nie są dostępne dla polskich użytkowników tej sieci, to uzasadnione jest twierdzenie, że podmioty te nie tylko nie mogą prowadzić i nie prowadzą na terytorium RP działalności w zakresie zakładów wzajemnych, lecz także zgodnie z treścią art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych (a także art. 29 ust. 8-9 tej ustawy) nie może odnosić się do nich definicja reklamy gier hazardowych, która została powiązana ściśle z pojęciem podmiotu prowadzącego działalność w powyższym zakresie.

W ocenie NSA przedstawiony kierunek wykładni potwierdza treść art. 6 ust. 5-7 ustawy o grach hazardowych.

Pismem z 21 marca 2024 r. Wnioskodawca został zawiadomiony o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 3 kwietnia 2024 r. (data wpływu do Organu: 5 kwietnia 2024 r.) Spółka podtrzymała w całości swoje stanowisko wyrażone we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z 4 marca 2019 r.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy, mając na względzie obowiązek uwzględnienia oceny prawnej i wskazań co do dalszego postępowania wyrażonych w ww. wyrokach NSA i WSA Minister Finansów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, z późn. zm.) ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie.

Wykładnia oraz wskazania co do dalszego postępowania wynikające z prawomocnego wyroku NSA są wiążące w całym dalszym postępowaniu.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o grach hazardowych zabrania się reklamy i promocji gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, gier na automatach oraz zakładów wzajemnych. Reklama zakładów wzajemnych, na których urządzenie zostało udzielone zezwolenie, jest dozwolona na zasadach określonych w art. 29b.

W myśl art. 29 ust. 4 ustawy o grach hazardowych zakazy określone w ust. 1 i 2 dotyczą osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, które zlecają lub prowadzą czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, umieszczają reklamę lub informację albo czerpią korzyści z takich czynności.

Stosownie do art. 29 ust. 5 ustawy o grach hazardowych zakazy określone w ust. 1 i 2 nie obejmują reklamy i promocji prowadzonej w ośrodku gier lub punkcie przyjmowania zakładów wzajemnych ani oznaczenia nazwą podmiotu lub logo firmy lub nazwą prowadzonej działalności gospodarczej, na zewnątrz budynku, miejsca, w którym znajduje się ośrodek gier lub punkt przyjmowania zakładów wzajemnych, a także, w przypadku gier hazardowych urządzanych przez sieć Internet, reklamy ani promocji prowadzonej na określonej w zezwoleniu stronie internetowej wykorzystywanej do urządzania tych gier.

Art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych stanowi, że przez reklamę gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach rozumie się publiczne rozpowszechnianie znaków towarowych lub

symboli graficznych i innych oznaczeń z nimi związanych, a także nazw i symboli graficznych podmiotów prowadzących działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych lub gier na automatach oraz informacji o miejscach, w których takie gry lub zakłady są urządzone, i możliwościach uczestnictwa.

Zgodnie z art. 29 ust. 9 ustawy o grach hazardowych, za reklamę i promocję gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych oraz gier na automatach uważa się również reklamę i promocję podmiotów, których wizerunek reklamowy wykorzystuje podobieństwo lub jest tożsamy z oznaczeniem gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach, kasyna gry lub punktu przyjmowania zakładów wzajemnych albo z firmą, nazwą lub oznaczeniem podmiotu prowadzącego działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach lub innym symbolem obiektywnie odnoszącym się do takich oznaczeń.

Działalność w zakresie zakładów wzajemnych może być prowadzona – stosownie do udzielonego zezwolenia – wyłącznie w punktach przyjmowania zakładów wzajemnych albo przez sieć Internet po uzyskaniu zezwolenia na urządzenie zakładów wzajemnych (art. 6 ust. 3 ustawy o grach hazardowych).

Prowadzenie działalności polegającej na urządzeniu gier hazardowych w zakresie określonym w art. 6 ust. 1-3 ustawy o grach hazardowych jest możliwe wyłącznie w formie spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 7a ust. 1 (art. 6 ust. 5 ustawy o grach hazardowych).

Stosownie do art. 6 ust. 6 ustawy o grach hazardowych akcje (udziały) w spółkach, o których mowa w ust. 5, może nabywać lub obejmować:

- 1) osoba prawna lub spółka niemająca osobowości prawnej, której siedziba znajduje się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) osoba fizyczna będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Przepisu art. 6 ust. 6 ustawy o grach hazardowych nie stosuje się do spółek, o których mowa w art. 7a ust. 1 (art. 6 ust. 7 ustawy o grach hazardowych).

W świetle powyższego Minister Finansów, będąc związany oceną prawną oraz wskazaniem co do dalszego postępowania wyrażonymi przez NSA w wyroku z 17 października 2023 r. sygn. akt oraz WSA w wyroku z 11 marca 2020 r. sygn. akt stwierdza, że w rozpatrywanej sprawie organ błędnie uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe w części dotyczącej:

- zobowiązania Wnioskodawcy do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie przyjmowania zakładów wzajemnych,

- spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 6 ustawy o grach hazardowych,
- spełnienia przesłanki zakazanej reklamy gier hazardowych w rozumieniu art. 29 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 9 ustawy o grach hazardowych.

Skoro pozostające w grupie kapitałowej z Wnioskodawcą spółki prawa

nie

mają siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego UE lub państwa członkowskiego EFTA – strony umowy o EOG, jak również oferowane przez nie w sieci Internet serwisy zakładów wzajemnych nie są dostępne dla polskich użytkowników tej sieci (spółki te, prowadzące poza ww. terytoriami działalność w zakresie zakładów wzajemnych, nie umożliwiają udziału i nie urządzają gier hazardowych w Polsce), to uzasadnione jest twierdzenie, że podmioty te nie prowadzą na terytorium RP działalności w zakresie zakładów wzajemnych. W konsekwencji należy uznać, że w przedstawionym przez Wnioskodawcę stanie faktycznym i zdarzeniu przyszłym do ww. podmiotów nie odnosi się definicja reklamy gier hazardowych, zgodnie z treścią art. 29 ust. 6 i 9 ustawy o grach hazardowych, która została powiązana ściśle z pojęciem podmiotu prowadzącego działalność w ww. zakresie.

Wobec powyższego, Minister Finansów rozstrzyga jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

Na decyzję służy Stronie prawo do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Finansów, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia decyzji Stronie (art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Skargę wnosi się wraz z jej odpisem i odpisami załączników (art. 47 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Wpis od skargi wynosi 200 złotych (art. 230-233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r. poz. 535).

Stronie, na jej wniosek, może być przyznane prawo pomocy na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z upoważnienia Ministra Finansów

Beata Skuzińska

zastępca dyrektora

Departamentu Podatku Akcyzowego i Podatku od Gier